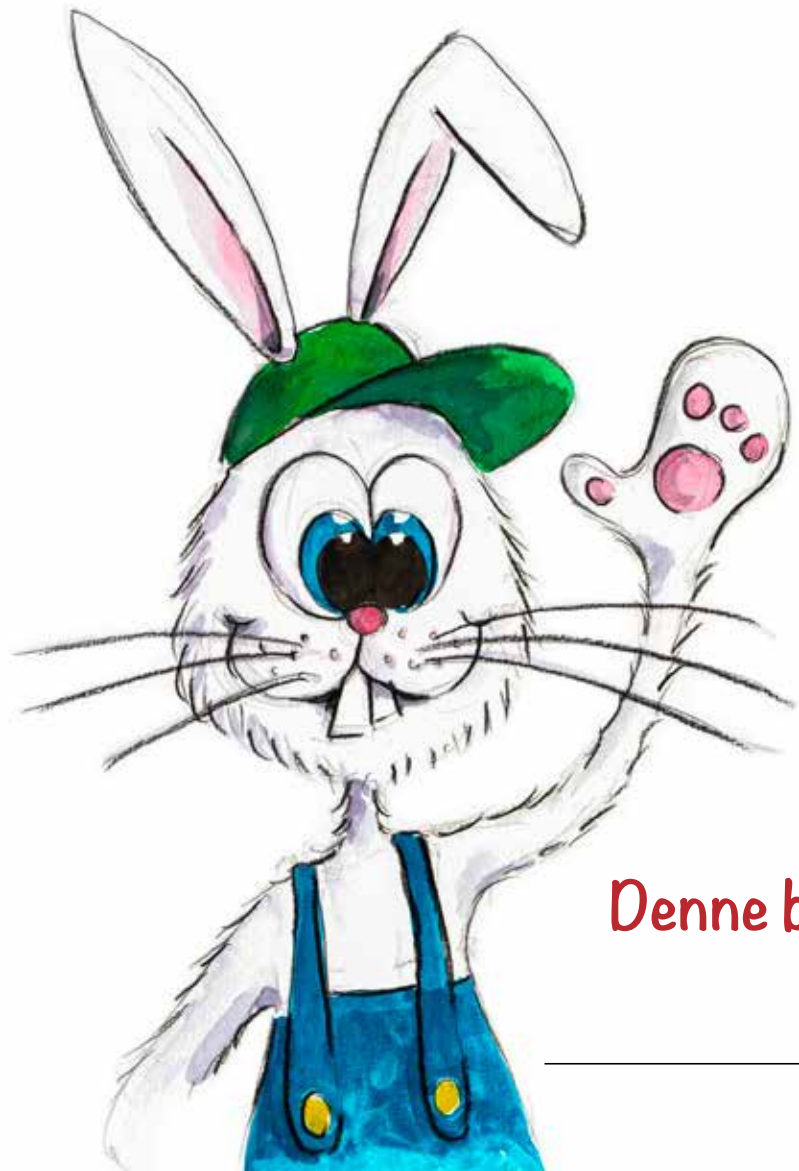

Milton og dyrene fra den anden skov

Forfatter M. D. Stromfeldt | Illustrator Lykke B. Jørgin

Denne bog tilhører:

Hej! Mit navn er Milton og jeg er en nysgerrig skov-kanin. Jeg elsker at tage på eventyr ude i verden. Jeg bor i den fortryllede skov i min hyggelige hule sammen med mine venner Amanda og Conrad. Amanda er en sommerfugl. Hun er altid i godt humør og hendes smil fylder hele ansigtet. Amanda elsker sommerens sol og varme og alle de lege, som vi leger udenfor. Når hun bliver ivrig, begynder hendes vinger at summe. Conrad er et meget klogt pindsvin, der altid passer godt på Amanda og mig. Conrad er meget forsigtig og han tænker sig altid godt om. Conrad elsker at læse bøger og når han bliver ivrig over at lære noget nyt, begynder hans snudetip at vibrere.

På væggen i min hule hænger mit magiske verdenskort. Når jeg tager et hovedspring ind i kortet, kan jeg trygt rejse lige, hvorhen jeg har lyst. Desværre er det ikke alle, der rejser, fordi de har lyst. Mange rejser væk, fordi det er farligt at være der, hvor de bor. Amanda, Conrad og jeg har tit tænkt over, hvor de mon rejser hen? I dag fik vi svar på vores spørgsmål.

Det var en smuk dag i den fortryllede skov og solen sendte sine varme stråler ned gennem træerne til os. Amanda, Conrad og jeg var på vej hen til den store lysning, hvor vi skulle lege med vores venner ræven Dan, fåret James, skildpadden Freddy og egernet Sofia. På vejen mødte vi en masse voksne. De skulle også hen til lysningen. Nogle af dem bar på tæpper. Andre havde poser proppet med tøj og legetøj. Vi så også Far Ræv, der kom trækkende med en trækvogn fyldt med mad, frugt og vand.

Da vi nåede hen til lysningen, stod Dan, James, Freddy og Sofia og ventede på os. De så os slet ikke komme, for de havde travlt med at kigge på alt det, der skete i lysningen. Den lignede ikke sig selv. Der var slået en masse telte op og der var tætpakket med voksne og børn, som vi ikke havde set før. Jeg tror, at vi alle sammen tænkte det samme - hvad sker der?

I midten af lysningen var der sat et langt bord op. Her stod Bedstemor Ræv og James' forældre sammen med en masse andre dyr fra den fortryllede skov. De var i fuld gang med at dele vand og mad ud til de nyankomne. For enden af bordet stod den gamle, kloge ugle. Da han fik øje på os, kom han over. Han kunne se, at vi lignede 7 store spørgsmålstegn.

Amanda spurgte den gamle, kloge ugle om det, som vi alle tænkte på: "Hvem er alle de nye dyr?" Uglen fortalte, at de var flygtninge, der var kommet til den fortryllede skov. Han forklarede os, at flygtninge er nogle, der rejser væk fra deres egne skove, fordi det er farligt for dem at være der. Jeg spurgte nysgerrigt, hvad det var, der var farligt.

Den kloge ugle forklarede, at det var farligt for dyrene i deres gamle skov, fordi nogle voksne var blevet uenige om, hvem der skulle bestemme. Og nu var de kommet op at slås. Conrad spurgte, om det var det, man kaldte krig. Uglen nikkede. Vi kiggede rundt på de mange nyankomne. "Hvordan kan vi hjælpe dem, der har det dårligt i krigen?" spurgte Sofia. Uglen gav tegn til, at vi skulle gå med ham. Han ville vise os alle de ting, der allerede blev gjort for at hjælpe de dyr, der var flygtet.

Amanda så bekymret ud. Den kloge ugle så det med det samme og sagde: "Amanda, det er helt okay, at du er bekymret." Han kiggede på os alle sammen hen over sine små briller: "Hvis I bliver bekymrede eller undrer jer over noget, når I hører om krig, er det vigtigt, at I taler med en voksen, som I godt kan lide. Voksne kan nemlig hjælpe. I skal ikke gå rundt med det alene og holde det nede i maven." Amanda kiggede op på den gamle, kloge ugle og gav ham et hurtigt smil, før vi gik videre.

Jeg kunne se på Amanda, at hun gik med noget nede i maven. I samme øjeblik røg det ud af hende: "Jeg kan altså mærke, at jeg holder på noget nede i maven, som jeg ikke har lyst til." Den gamle, kloge ugle stoppede og sagde: "Fint Amanda, kom ud med det. Spørg bare løs." Amanda tog en dyb indånding og spurgte: "Vil de voksne også begynde at slås her i vores fortryllede skov?"

Den gamle, kloge ugle foldede sin ene vinge rundt om Amanda og svarede: "Lige nu er der fred og ro i vores skov. Og der er heldigvis rigtig mange voksne, der arbejder på at stoppe krigen og hjælpe dem, der slås, med at blive venner igen." Amandas vinger begyndte at summe og hun gav uglen ét af de smil, der fylder hele ansigtet. Nu havde hun det meget bedre i maven.

Vi kom til et kæmpestort telt, hvor vi kunne se et flot skilt over indgangen. "SKOLE" stod der. Udenfor teltet stod vores matematiklærer fru Algebra og vores musiklærer hr. Mol. De var i fuld gang med sanglegen 'hoved-skulder-knæ og tå' sammen med en masse af de nye børn. Det så supersjovt ud. Vi skulle lige til at hoppe ind i legen, da Dan udbrød: "Stop! Jeg ved ikke, om vi kan lege med dem. De er jo ikke fra vores skov og vi taler ikke samme sprog."

Freddy tænkte lidt og sagde: "Lad os spørge en voksen. Vi har jo lige lært, at vi skal tale med en voksen, hvis der er noget, vi er bekymret over." Vi gik hen til fru Algebra og spurgte, hvad vi skulle gøre. Hun forklarede os, at vi sagtens kunne lege med de nye børn, selvom vi ikke talte samme sprog. "Man behøver ikke at forstå hinandens ord for at kunne vise, hvad man vil," sagde hun. Hun var altså bare en klog lærer fru Algebra.

Vores musiklærer hr. Mol kom dansende hen til os og sagde: "Ved I hvad? Når I leger med dyrene fra den anden skove, bliver I hele tiden bedre til at tale sammen og forstå hinanden. For leg er faktisk verdens bedste måde at lære nye sprog på." Vi nikkede alle sammen og hoppede ivrigt ind i legen. Alle var med og sang på hvert deres sprog. Mine sæbebobler i maven havde en fest.

Det var fantastisk at synge, danse og grine sammen. Det var som om, at vi ikke længere var fremmede overfor hinanden. Den kendte dejlige følelse af glæde spredte sig i min kaninkrop. Godt nok havde vi ikke haft tæpper, legetøj eller telte med, men vi havde åbenbart haft noget med, der gjorde vores nye venner lige så glade. Nemlig vores smil og lyst til at lege.

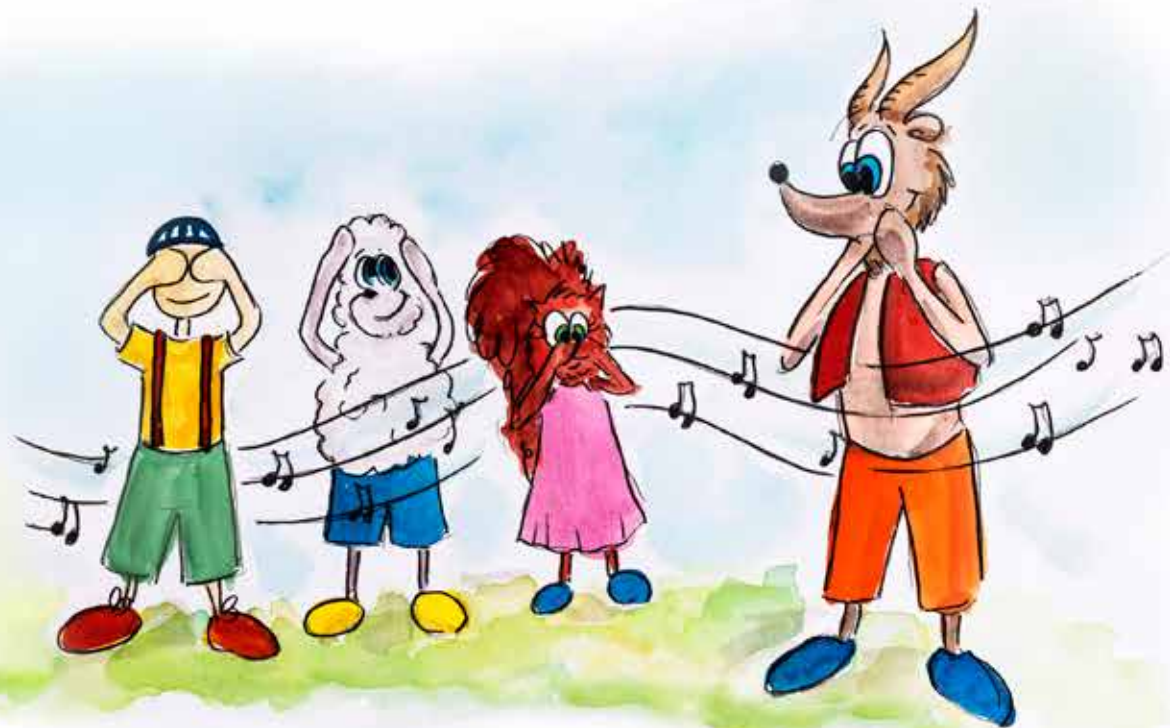
Melodi: Hoved, skulder, knæ og tå

Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå
Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå
Øjne, ører, næse, mund
Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå

Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå
Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå
Øjne, ører, næse, mund
Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå

Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå
Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå
Øjne, ører, næse, mund
Hoved, skulder, knæ og tå – knæ og tå

Vi sang verset rigtig mange gange og hver gang sang vi det hurtigere og hurtigere. Til sidst faldt vi nærmest over ordene, fordi det gik så stærkt.

Da vi var færdige med sanglegen, var vi alle sammen blevet tørstige. James' mor og én af de nye mødre delte saftvand ud. Jeg troede, at det var James' mors berømte saftvand. Men nej. Den her var anderledes. Den smagte magisk. Jeg spurgte, om det var en ny opskrift. James' mor fortalte, at det var en opskrift, som hendes nye ven havde haft med fra den skov, som hun var flygtet fra. Vi brugte alle sammen vores bedste kropssprog til at fortælle, at den smagte fuldstændig magi-tastisk.

Sofia, Amanda og Freddy sad sammen med nogle af vores nye venner. De var i fuld gang med at lære en ny klappe-leg, som vennerne plejede at lege hjemme i deres skov. James, Conrad og jeg havde lagt os ned i græsset. Vi lå og kiggede op på skyerne, der dansede hen over himlen sammen med den smilende sol.

Conrads snudetip begyndte at vibrere. "Hvor er vi bare heldige!" udbød han. Vi satte os alle tre op. James og jeg kiggede nysgerrigt på ham. "Heldige?" sagde vi i kor. Conrad fortsatte: "Jo altså, vi kan jo lære en masse af de nye dyr. Se bare, hvordan James' mor har lært at lave en ny saftvand." James afbrød: "Det er jo rigtigt! Prøv også lige at forestille jer alle de lege vi kan lære vores nye venner." "Ja!" sagde jeg "Og på de lege, som de kan lære os." Jeg var sikker på, at vi ville få det godt sammen - her i den trygge, fortryllede skov.

Den gamle, kloge ugle kom hen og satte sig ved siden af os. Med sit ugle-nik hilste han smilende på os alle sammen. Han fortalte uglen, at han havde rigtig meget lyst til at lære alle de nye dyr bedre at kende. Han trak vejret dybt. Det var som om, at han skulle tage tilløb til sit spørgsmål. Så vandt nysgerrigheden. "Tror du, at det er okay, hvis jeg spørger dem, hvordan det er at flygte? Altså når man ikke kan være i sin egen skov, fordi det er farligt at bo der?"

Den gamle, kloge ugle svarede venligt, at det var han sikker på, at Dan gerne måtte. Vi lyttede alle sammen nysgerrig, mens uglen forklarede: "Det kan godt være, at vores nye venner ikke har lyst til at tale om at flygte hele tiden." Sofia afbrød: "Jeg har heller ikke lyst til at tale om svære ting hele tiden. Indimellem har jeg brug for en pause." Jeg synes, at det gav rigtig god mening.

Jeg kiggede op og opdagede, at solen næsten havde danset hele vejen hen over himlen. Det betød, at den snart ville gå ned og at månen ville stå op og passe på os. Det betød også, at det var tid til at sige på gensyn til dyrene fra den anden skov. Vi rejste os alle sammen og gik hen mod de store sovetelte. Det var der, vores venner skulle sove, indtil de voksne i den fortryllede skov fandt rigtige huse til dem. Foran ét af soveteltene gav vi hinanden et stort på-gensyn-kram.

Ved skillevejen tæt på den store lysning sagde Amanda, Conrad og jeg farvel til Sofia, Freddy, James og Dan. Vi aftalte, at vi skulle mødes igen næste dag. På vej hjem til hulen talte vi om, hvor spændende og anderledes dagen havde været. Jeg kunne mærke, at jeg var træt og glædede mig til at komme hjem og sove i min egen seng.

'Min egen seng' gentog jeg inde i mig selv. Jeg kom til at tænke på alle dyrene fra den anden skov. De kunne ikke sove i deres egen seng, fordi de havde været nødt til at flygte. Jeg kunne godt forstå, hvis de savnede deres værelse, seng og legetøj. De glædede sig sikkert til at komme tilbage til deres skov, når der igen var fred og ro. Men indtil da skulle vi lege rigtig mange sjove lege sammen.

Da vi kom hjem til hulen, fløj Amanda op til sin yndlingsplads på roden under loftet og foldede vingerne rundt om sig selv. Conrad lagde sig godt til rette på det bløde, grønne mostæppe og jeg puttede mig under dynen i min seng. Vi var glade for, at de voksne havde styr på, hvordan vi kunne hjælpe dem, der kom til den fortryllede skov. Som den kloge ugle havde sagt, så var der heldigvis rigtig mange voksne, der hjalp dem, som var oppe og slås med at blive gode venner igen. Lige inden jeg faldt i søvn, sagde jeg storgabende til Amanda og Conrad: "Jeg er sikker på, at vi kan hjælpe vores nye venner med at få det godt her. Alt skal nok blive godt igen". Amanda og Conrad nikkede og mumlede i kor: "Ja, alt skal nok blive godt igen!"

Vidste du:

at hvis alle flygtninge i verden tager hinanden i hånden, så kan de nå mere end to gange rundt om jorden?

Milton og dyrene fra den anden skov
Copyright © 2022 Milton ATW ApS
All rights reserved

Tekst: M. D. Stromfeldt
Illustrationer: Lykke B. Jørgin
Grafisk Design: ADATO
Tryk: Toptryk Grafisk
1. udgave, 1. oplag
Trykt i Danmark, 2022
ISBN: 978-3-96541-064-0

www.miltonatw.dk

Andre Milton bøger:

Mit navn er Milton! ISBN: 978-3-96541-000-8
Milton og de magiske lilla ris. ISBN: 978-3-96541-016-9
Milton og den store fælles gevinst. ISBN: 978-3-96541-058-9
Milton og den smarte myre. ISBN: 978-3-96541-038-1
Milton og den seje grønne energi. ISBN: 978-3-96541-017-6
Milton og de super stærke venskaber. ISBN: 978-3-96541-031-2
Milton og de 17 verdensmålsrejser. ISBN: 978-3-96541-041-1
Milton og den usynlige coronavirus. ISBN: 978-3-96541-026-8
Milton og Den Magiske Elixir. ISBN: 978-3-96541-047-3

En stor tak for pædagogisk sparring til Sprogeriet.

Gengivelse af denne bog eller dele af den er ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret. Dog er det tilladt at bringe et kort uddrag i omtale eller anmeldelser.

Red Barnet

En stor tak til vores samarbejdspartner Red Barnet for at hjælpe med at distribuere 'Milton og dyrene fra den anden skov' både nationalt og internationalt.

Også en stor tak til Dansk Flygtningehjælp for hjælpe med at distribuere 'Milton og dyrene fra den anden skov' digitalt både nationalt og internationalt.

I 'Milton og dyrene fra den anden skov' skal, Amanda, Conrad og Milton mødes med deres venner i den store lysning, hvor de skal lege. Men lysningen ligner ikke sig selv. Der er slået en masse telte op og der er tætpakket med voksne og børn, som de ikke har set før. Med hjælp fra den gamle, kloge ugle lærer de, hvad flygtninge er. De lærer også, hvordan man kan hjælpe de nyankomne børn og voksne med at få det godt i den trygge, fortryllede skov.

www.facebook.com/miltonatw

@MiltonATW

ISBN 978-3-96541-064-0

9 783965 410640 >